

25/12/65

* ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ *

Εύχες...

Χαρούμειες γιορτές και εύτυχισμένος δικαιούργιος χρόνοι! Μά οι εύχες που και ήστηλη αύτή σπευθύνει μέτην εύκαιριαν τῶν Χριστουγέννων και τοῦ Νέου Έτους σὲ δ σους τὴν παρακολουθοῦν.

Εἶναι ἀλήθεια πώς ή έπαινάληψη τῶν εὐχῶν ἔρριξε τὴν εὔχολο γία σὲ μιά κοινὸτοπη συνήθεια. Θέλω δύναμις γάρ νὰ διαβ.βάζω καὶ νὰ δέχουμαι εὐχές. Εἶναι τὸσον δύσκολες οἱ Ἑλληνικές ὡρες που περνᾶμε, εἶναι τὸσο βρειό τὰ σύννεφα πού μᾶς περιζωνουν ὥστε ή εὔχη, διένηση τοῦ ἀνθρώπου πρός τὸν Θεό, ἐπόπτην καὶ δοιῆρα κάθε ἀγαθοῦ, νά ξορχεται σὸν μιά τὸνωση τοῦ ἡθικοῦ μας, σὸν ἔνα μήνυμα αἰσιοδοξίας.

Χριστούγεννα

Χριστούγεννα.. Ἡμέρα νοσταλγικῆς ἀναδρομῆς στὸ παρελθόν εἶναι γιὰ μένα ή με γάλη αύτή γιορτὴ τῆς Χριστιανωσύνης. Ή σκέψη μου σιρέφεται στὰ ειδυλλιακὰ παιδικά μου χρόνια πού ή ἀπό σταση τόσο τὰ ώφαίζει.

Μὲ ξυπνοῦσαν οἱ μουσικοὶ καὶ ρυθμικοὶ χτύποι τοῦ «παπᾶ», τούς ξυλινοὺς σημάντρους τῆς ἑκκλησίας μας καὶ στὴ πρωΐη νύχτα, δέν εἰ, ε φέξει ἀκόμα, ξεκινούσα μὲ τὴν καινούργια φορεσιά, γεμάτος χαρά καὶ συγκίνηση γιὰ τὰ λειτουργηθῶ στὸ γειτονικό «Ἄγιο-Νικόλαο»—

Κατάλευκος τότες ἀπὸ τὸ χιόνι διολύγυρος. Κι' ἔβλεπε τὸ τόπο μὲ τὴν τύχη τῆς πολύτιμης συλλογῆς ἀρχαιοτήτων Λαμπροπούλου γιὰ τὴν θποία τὶς προάλλες ή ἔγκριτη ἐφημερίδα τῆς Θεοσαλονίκης δ «Ἐλ. Βορρᾶς» διέθεσε τὶς στήλες τῆς σὲ εἰδικὸ ρεπορτάζ.

Ἀγυπάρει πολύ τὸν τόπο μας δ κ. Λαμπρόπουλος, συνδέθησε σιενά μὲ αὐτὸν καὶ τὸν ἑκπροσώπησε τὸσον ἐπιτυχῶς στὸ Κοινοβούλιο. Είμαι βέβαιος διτὶ θα θελήση νὰ προβῇ σὲ μιά χειρονομία πού καὶ τὴν ίδρυση τοῦ Μουσείου θά προωθήσῃ κι' ἔνα τίτλο ἀκόμα πόνω στὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς θά αποσπάση.

Χλωμὸς, ἀμυδρὸς ὅλλα βιθύτατα ὑποβλητικὸ τὸ φῶς τῆς ἔκκλησίας, τὸ φῶς τῶν λαμπρῶν πού τρεμολῶματαιζε. Ἀπό τὸ βάθος τοῦ ιεροῦ βήματος αἰδεήσεις τοῦ Παπᾶ — Γιαννάκη (ἀξέχαστη μού είναι ή βιβλικὴ μορφὴ του) ἀκούοντας σάν μιά ἀπόκοσμη φωνὴ. Καὶ τὸ καταικτικὸ Χριστουγεννιάτικο τροπάριο:

«Η παρθένος σήμερον τὸν ψερδοὺσιον τίκτει.. πού μέ τὸση μελωδία ἔψευλνε δεξιῶς ψάλτης, δ αείμνη στοιχεῖος δάσκαλὸς μου κ. Πετρίδης, μάγευε τ' αὐτειά μου..

Ο Μητροπολίτης Δράμας κ. Διονύσιος Κυράτσος

Μπορεῖ νὰ ξέχη κανεὶς πολλές ἐπιφυλάξεις γιὸς τὶς ἐνέργειες τῶν 36 Ιεραρχῶν. Μπορεῖ νὰ δοκιμάζῃ κανεὶς βοθεῖν λύπη καὶ δδύνη γιὰ τὰ συμβούλια στηντα στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἐλλάδος. Ἀλλά πρέπει νά προσθεθοῦμε διτὶ, ὅπως μὲ τὸ βεβαίωσε κι' ἔνας Δεσπότης πού ἔκτιμω βιθύτατα, οἱ χειροτονηθέντες νέοι Ἐπίσκοποι (έξδυ ἀπὸ δυό τρεῖς) εἶναι ἀριστοί.

Τοιστος μετοξύ τῶν ἀριστῶν διατηρούμενης Δράμας κ. Διονύσιος πού εἰθροισθεὶς προχθές.

Τοιστος μετοξύ τῶν ἀριστῶν διατηρούμενης Δράμας κ. Διονύσιος πού εἰθροισθεὶς προχθές.

Τοιστος μετοξύ τῶν ἀριστῶν διατηρούμενης Δράμας κ. Διονύσιος πού εἰθροισθεὶς προχθές.

Οι πράγματι ποιμέναυχης ποὺ θὰ κοσμήσῃ τὸ μητροπολιτικὸ θρόνο στὸν διπούν τὸ σον ἐπαξιών δινέβηκε.

Ἡ στήλη αὐτὴ ἀπευθύνει στὸν σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δράμας κ. Διονύσιον Κυράτσον, τὸν πρώτο Δεσπότη πού ἀνέδειξε ή Χαλκιδικὴ (νομίζω ή Μαχεδονία δλη) μοζὶ μὲ τὰ συγχαρητήρια τῆς καὶ τὶς θερμές εὐχὲς τῆς γιὰ μιά καρποφόρο ποιμαντορία.

Τό Μουσεῖο

Χαιρέτησα μ' ἐνθουσιασμό σ' ἔνα «στιγμιότυπο» τὴν ἀνάληψη τῆς Διευθύνσεως τῆς Γ. Περιφερείας Ἀρχαιοτήτων ἀπὸ τὸν κ. Πέτσα, τὸ διαπρεπή αὐτὸν ἀρχαιολόγο καὶ ἔξαρετο ἀνθρωπο. Μέ τὸ δικίο μου.

Σὲ μιά συνάντησή μου ποὺ είχα προχθές στὴ Θεσσαλονίκη μαζὶ του διεπίστωσα τὸ μεγάλο ἀνδιαφέρον του γιὰ τὸ Νομό μας, ἀνδιαφέρο ποὺ δὲν ὅπηρε καθόλου στὸν προκάτοχό του Μπογεῖ νὰ πῆ κανεὶς πώς ή ἴσρυση τοῦ Μουσείου μπήκε στὸ δρόμο τῆς πραγματοποιήσεως. Χρειάζεται δύναμις νά κινηθεῖτε κι' ἔμειν.

Σύν Αθηνᾶς καὶ χείρα κινεῖ...

Η συλλογὴ Λαμπροπούλου

Ἡ ίδρυση τοῦ Ἀρχαιολογείου Μουσείου σχετίζεται καὶ τὰ κάποιον τρόπο μὲ τὴν τύχη τῆς πολύτιμης συλλογῆς ἀρχαιοτήτων Λαμπροπούλου γιὰ τὴν θποία τὶς προάλλες ή ἔγκριτη ἐφημερίδα τῆς Θεοσαλονίκης δ «Ἐλ. Βορρᾶς» διέθεσε τὶς στήλες τῆς σὲ εἰδικό ρεπορτάζ.

Ἀγυπάρει πολύ τὸν τόπο μας δ κ. Λαμπρόπουλος, συνδέθησε σιενά μὲ αὐτὸν καὶ τὸν ἑκπροσώπησε τὸσον ἐπιτυχῶς στὸ Κοινοβούλιο. Είμαι βέβαιος διτὶ θα θελήση νὰ προβῇ σὲ μιά χειρονομία πού καὶ τὴν ίδρυση τοῦ Μουσείου θά προωθήσῃ κι' ἔνα τίτλο ἀκόμα πόνω στὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς θά αποσπάση.

Η τύχη μιᾶς πιστώσεως

Μιὰ πού γίνεται λόγος γιὰ τὸ Μουσεῖο δὲν μπορῶ νὰ μήναφέρω ἔδω πώς τὸ 1960 μὲ ἐνέργειες τοῦ κ. Βασιλικοῦ τὸ «Υπουργεῖον» Εθν. Παιδείας ἔδένησε νὰ χορηγήσῃ πλωτωση 500 χιλ. δραχμῶν γιὰ τὴν ἀνέγερση του. Ο Δῆμος Πολυγύρου παραχώρησε τὸ κατάλληλο οικόπεδο, δ καθηγητὴς τῆς ἀρχιτεκτονικῆς κ. Φατούρος κατάρτισε τὰ σχέδια πού καὶ ὑποβλήθηκαν στὴ Διεύθυνση Ἀρχαιοτήτων στὰς Αθήνας.

Καὶ ἐνῶ περιμέναμε τὴν Εναρξη τῶν ἔργων τὸ πλωτωση 26 δημιουργίας τοῦ Κ. Βασιλικοῦ τὸν διάδοχο τοῦ Κ. Βασιλικοῦ νὰ είναι βουλευτὴς τῆς.

W.—

ΣΙΔΗΡΙΚΑ

ΤΖΑΜΙΑ

ΔΗΜ. Χ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Έγνατας 90—Τηλ. 76-995

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ